

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.uppvidingefagel.se

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Hösten 2013

Bidrag till tidningen skickas per E-post eller brev till Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

Nästa nummer kommer ut våren 2014

Landet som försvann

Tavlornas motiv är de samma som på nästan varenda svensk bondgård. Spelande tjädertuppar med bakåtböjd hals. Stjärten uppfälld till en mörk solfjäder. Grova tallar, dunkelt ljus och vitmossa.

Bortom den öppna spisen spelar orrarna. Blåsvarta tuppar på vårvintermyrar, bruna hönor som kurar inför tynande snö. Motiven gick hem i stugorna. Landskapet såg ut så här då tavlorna målades och det var så uppskattat att det fick följa med in till kökssofforna.

Idag väntar ett helt annat Sverige. Planteringar har ersatt skog. Hyggen, risig unggran och vindfällor står för det typiska Småland istället för lingonris och levande skogar. Hittar man orrtuppar är de oftast ensamma, och sitter och kuttrar i toppen på någon gran.

I mitt jobb reser jag ofta utomlands, till Polen, Turkiet, Costa Rica, Nepal, Kenya och en hel drös av andra länder. Har jag någonstans upplevt en så systematisk och genomgripande utplåning av en hel landskapsbild som den som skett och fortfarande sker i Sverige? Tror inte det!

INNEHÅLLSFÖRTECNING	SIDA
<i>Landet som försvann</i>	1
<i>Grannsamverkan mellan talgoxar</i>	3
<i>Ett dygn vid Södresjö fågeltorn</i>	4
<i>Morkulla</i>	7
<i>Vad har du för fåglar vid fågelbordet?</i>	9
<i>Kalmar OF segrade i Allhelgonarallyt</i>	9
<i>Fågelkurs 2014</i>	10
<i>Vinterfåglar inpå knuten 2014</i>	10
<i>Holkspikning i Alstermo 1 febr 2014</i>	12
<i>Årsmöte 16 febr 2014</i>	12

Hur ska ”grannsamverkan” fungera här? Foto: Rolf Lilja

däremot uppenbart. Det blir *game over* för skogshönsen. Trädridåerna är för smala och ger inget skydd. Hyggerna alltför stora. I förlängningen följer sly och plantager. En torr och risig vägg utan varken blåbär, lingon, mossor eller skogsfåglar. Och för den delen, knappast någon trakt där människor har lust att vistas, strosa och andas ut.

Kanske borde jag bli arg. Istället fylls jag av sorg. I skogen där sommarens tjäderkull damp ner bland lingonris och multnande stubbar, visar markeringar och märken att träden ska bort. Lite längre bort uppenbarade sig järpen genom ett dovt vingbiller.

Nu hör jag bara motorsågens genomträngande ilning. I och för sig en bit bort. Men ändå som en föraning. Träden ska bort. Rötter upp. Marken bli naken och brun. Och den sönderkörda skogsbackens halvmeterdjupa hjulspår kommer under hösten att fyllas av stillastående regnvatten.

Vad virket kommer att användas till vet jag inte. Gran växer snabbt och avverkas fort. Kvalitén är knappast prima. Reklamutskick och toalettpapper ligger nära till hands. Vad som händer med tjädern och järpen är

Hur blev det så här? Svenskarnas kärlek till natur påstås ofta som ett nationellt särdrag. Tänk på alla sånger

F d gammal gräsbevuxen skogsväg. Foto: Rolf Lilja

na. Evert Taubes Änglamark. Bellmans fjärilsvingar. För att inte tala om konst och litteratur. John Bauer, Fröding, Astrid Lindgren och nu senast Tomas Bannerheds underbara Korparna som lär utspela sig kring Uråsa, Jät och Lidhemssjön.

Jo, jag har hört förklaringarna på lokaltidningens ledarsidor, av politiker och myndigheter. Valfärden kräver detta. Åldringsvård, sjukhus och skolor ska betalas. Folk måste ha jobb. Dessutom mår den svenska skogen bra. Till och med väldigt bra. Miljömål och naturhänsyn uppfylls med råge. Sverige är ett internationellt föredöme, heter det. Kanske har vi till och med alltför många reservat och biotopskyddade områden.

Själv upplever jag istället Kejsarens nya kläder. Då skogsmaskinerna avverkat och ryckts upp alla rötter återstår ett tyst landskap som påminner om en krigszon. Resultatet är säkert ekonomiskt gynnsamt, helt i linje med äganderätten och något som gör sig bra i diagramform. Men vem vill ha något sådant avmålat och upphängt i guldrum vid köksspisen eller i finrummet? Och givetvis ännu viktigare, är det så här vårt och fåglarnas Småland bör se ut? Ett landskap utan större sammanhängande gammelskogar med tjäderspel och pärlugglans boträd.

Lästips: DN-journalisten Maciej Zarembas utmärka bok *Skogen vi ärvde*.

Grannsamverkan mellan talgoxar.

Talgoxar är en av många fågelarter som riskerar livet för att avvärja hot mot sina ungar. Inte nog med det, de sluter också upp om välbekanta artfränder och deras ungar utsätts för fientliga angrepp, visar en ny studie.

Många småfåglar försvarar sina ägg och ungar genom så kallad ”joint mobbing”. Det innebär att de går ihop i försvar mot rovfåglar och andra fiender, Beteendet är mest utvecklat hos måsar och tärnor som lever i kolonier. Forskare vid Oxforduniversitetet blev fundersamma när de studerade talgoxar i ett skogsområde i Oxfordshire. De fann att fåglarna där födde fler ungar när de levde vägg i vägg med andra talgoxfamiljer under flera häckningssäsonger i rad. Efter studier på plats upptäckte forskarna att de fåglar som kom till undsättning när grannarnas bon råkade ut för angrepp så gott som alltid var de som levt vägg i vägg under minst en häckningsperiod, oftast flera. Talgoxar som inte bodde så nära var inte lika benägna att ansluta sig och ungfåglar som inte häckat alls reagerade inte alls. Det är första gången som forskare kan visa ett samband mellan nära bekantskap och ett gemensamt försvar mot fiender hos fåglar. En teori är att beteendet handlar om så kallad ”reciprok altruism”, det vill säga att en individ ger en fördel till en annan, med förväntan om en gentjänst i framtiden.

Ett dygn i Södresjö fågeltorn

Månen är i nedan och hänger gul över trädtopparna på vägen mot Älghult och Södresjö fågeltorn. Det är fågelskådningens dag men Uppvidinge fågelklubb tycker det är för lite och slår till med fågelskådningens dygn. Under 24

mast norrländsk känsla av vildmark och där vattenytorna ligger spegelblanka. Några grodor spelar och från skogen mitt över sjön kuttrar ett par ringduvor. Göran Carlsson söker av området med kikaren och hittar ett par krickor. Ljuset är för svagt för att man ska se färger och

Gryning vid Södresjö. Foto: Tore Sjöqvist

timmar bemannar de fågeltornet och följer naturen från natt till dag till natt. Klockan är fyra när jag stänger av bilmotorn vid parkeringen. Natten har varit kall och termometern visar fortfarande någon grad under noll. I tystnaden hörs trastarnas flöjtande när jag i det svaga ljuset letar mig fram till fågeltornet. Där är det vaktavlösning och det är Göran Carlssons tur att under fyra timmar följa fågellivet genom gryningen och den tidiga morgonen. Tornet vid Södresjö är högt och ger god sikt ut över våtmarksområdet som ger en när-

en kanadagås flyger förbi i svart-vitt. Bakom våra ryggar sjunger de morgon tidiga fåglarna.

– Det är koltrast, taltrast och rödhake, säger Göran Carlsson och fortsätter att räkna in arterna efter deras läten: knipa, rödstjärt, talgoxe.

En lilarosa färgton börjar synas på den klara himlen och dimman som stiger från vattnet ger våtmarken en trolsk stämning. Över oss flyger morgonens första skrattnås in från sitt nattkvarter.

– Här finns en skrattnåskoloni. Det är

Kanadagås. Foto: Tore Sjöqvist

jätteviktigt. Den skyddar även de andra fåglarnas bon, säger Göran Carlsson.

Efterhand anländer alltfler skrattmåsar och morgonen fylls av ljud som klingar förvånansvärt starkt i stillheten. Ett par grönbenor spelar flitigt och en trana tycks stå och morna sig innan den lyfter och på tunga vingar flyger ut för att födosöka ute i det torra gräset medan jag väntar på John Bauers stora älgdjur och varför inte prinsessan Tuvstarr. Men även om morgonen är sagoartad får vi klara oss utan både älg och prinsessa.

Ljuset stiger sakta och i takt med ljuset stiger ljudnivån och också aktiviteten för här kring sjön är många upptagna med livets stora uppgift, att under den korta nor diskasommaren se till att föra livet vidare.

Precis framför fågeltornet har ett par kanadagäss lagt en bobale, tätt fodrad med dun. Åkergrödorna sjunger flitigt och nedanför tornet spelar ett par grönbenor, ett spel som slutar med parning. Efterhand som solen stiger flyttar den lilarosa färgen sig nedåt på himlen. Så när solens strålar trädtopparna i väster

och rinner sakta nerför stammarna som blir lysande i det varma morgonljuset.

En mindre hackspett trummar lite försiktigt bland träden bakom oss, ett par starar gnisslar i en björk och en nykommen svartvit flugsnappare inspekterar en holk alldeles nedanför tornet till förtret för ett blåmespar som redan valt ut holken till sommarbostad och

flitigt kommer flygande med bomaterial.

När en havstrut gör ett ovälkommet besök vid Södresjö visar skrattmåsarna sin förmåga. Truten kan ta ägg från både änder och måsar men det tänker skrattmåsarna inte tillåta. Aggressivt attackerar de den betydligt större fågeln som hela tiden måste värja sig och inte får en lugn stund innan den finner det bäst att lämna våtmarken och söka sig till andra jaktmarker.

Fågeltornet har fågelklubben byggt efter förebild av ett torn på Öland.

– Tornet byggdes i stort sett av styrelsen under ledning av en pensionerad snickare och vi hade ett par medlemmar som inte var höjdrädda, säger Rolf Lilja som dyker upp vid tornet vid åttatiden.

Nu kan man förvänta sig besök från allmänheten och inte minst från deltagarna i klubbens fågelkurs. Och visst dyker de upp. Styrelsemedlemmarna Göran Carlsson, Rolf Lilja och Jonny Svensson letar upp smådopping, storspov och svarthakedopping i sina tuber så att besökarna på nära håll kan bekanta sig med arter som man sällan ser och

som i tubkikaren träder fram i all sin glans.

– I år har vi 20 stycken som går fågelkursen. En del av dem har gått tidigare och går i år igen, säger Rolf Lilja som är en av dem som leder kursen.

Mosippa. Foto: Tore Sjöqvist

Det kanske kan behövas. Fåglar finns det många och sällan sitter de still så att man i lugn och ro kan studera dem. Det gör dock en grönben som slår sig ner på en bräda som sticker upp ur vattenspejeln. Någon av fågelskådarna riktar in tubkikaren och i lugn och ro kan jag studera den lilla vadarens vattrade dräkt. Överhuvudtaget ger timmarna i få

geltornet just lugn och ro. Tankarna och sinnet påverkas av vattenytans stillhet, solen som sakta stiger bakom våra ryggar och fåglarna som sysslar med sitt och som vi bara kan betrakta men inte styra. Och ron håller i sig även sedan vinden kommer framåt morgonen och vattrar den tidigare så blanka vattenytan.

Besökarna som kommer under förmiddagen har visserligen fått sovmorgon men de har gått miste om morgonens trolska stämning och tystnaden som fyllts av trastarnas flöjtande. Visst finns det ännu mycket att se och hela tiden kan något spännande dyka upp vid fågeltornet men vid lunchtid tar jag ledigt ett par timmar för att åka till Alsterån och dammen vid Höneström. Hit lockar öringfisket fiskare från när och fjärran men det är inte fisket som lockar mig utan den sällsynta mosippan. Den föredrar sandmark och ett litet bestånd växer i en backe nära dammen. De stora blommorna lyser vita och de håriga stjälkarna glänser i solljuset. Intill dammen har en björk fått en skada i

Vinbärsfuks. Foto: Tore Sjöqvist

Skymningen faller över Södresjö. Foto: Tore Sjöqvist

barken och den läckande saven lockar insekter av flera slag. Myror och flugor av olika sorter är det gott om men det som drar till sig mitt öga är tre fjärilar som lockas av den söta saven.

Vid Södresjö fortsätter fågeldygnet och framåt kvällningen återkommer ljuden. Trastarna börjar sjunga och skrattnåsarnas käbblande avtar innan de åter försvinner från Södresjö. Solen färgar himlen orange innan den går ner i ett moln i nordväst. Det är dags för mig att ge mig tillbaka mot Växjö medan Göran Carlsson och Jonny Svensson har ytterligare tre timmar kvar i tornet innan dygnet är avklarat och arterna kan räknas ihop.

Tore Sjöqvist / Växjöbladet / Kronobergaren

Morkulla

Morkullan är en, av de flesta med något naturintresse, välkänd fågel och en fågel som väcker engagemang i vida kretsar, själv är jag inte undantagen. Detta är något märkligt, då hon visar sig bara en kort period i vårkvällarnas trastsångsskymning och en ännu kortare tid i den allra tidigaste gryningen. Nu i sällskap med morgonpigga rödhakar, sparvugglor och förr, tjädrar.

En kväll våren 2012 under ett besök i gamla marker efter minst 30 år, fann jag morkullesträcket vara sig likt till platsen och till antalet fåglar, landskapet var däremot mycket mörkare av alla nytillkomna granar.

Morkullan flyger alltså tillsynes oberörd vidare, trots att hennes kärr och lövhult dikats ut och växt igen med gran och sly. Genom alla debatter om jakttider, genom ingripande av självaste EU, jakt

med miljontals fåglar per år som byten hos våra ”bröder i EU” nere på kontinenten. Morkullan finns kvar där i vårskymningen, som en fast punkt i tillvaron, i en föränderlig tid för allt annat i naturen. Jag kan inte annat än beundra henne. För mig hade hon också, en gång för länge sedan, en stor överraskning att bjuda på.

En stor debatt med början på 1950-talet var den, om morkullan kunde bära sina ungar, den tidens auktoriteter på området engagerade sig helhjärtat. Att en fågel med en vadares kläna ben och tår kan bära något, kan verka otroligt. Man måste antagligen själv sett det ”life” för

Nu, till min egen upplevelse. En dag då jag rensade skogsdiken i början av 1960 – talet, lade jag spaden över diket och satte mig ned på den, för en paus. Då hördes svaga pipanden och sakta mot mig på den torra dikesbotten kom en morkulla med tre ungar. Honan stannade framför mig, vred på huvudet, och tycktes granska mig med sitt stora nattfågelöga. Sedan hördes ett skarpare ”pip” något som måste varit ett varningsläte, överfört till vårt tal: ”Ligg”! Ungarna tryckte sig hårt mot marken, honan gick fram till en unge och lyfte sedan tungt, likt en stor humla med pollenlast, ungen hade hon, tillsynes fast-

Morkulla. Foto: Ulf Hansson

att kunna tro på det.

Både jägare och fågel-skådare, eller som man ofta var vid den tiden, både och, gjorde tvärsäkra uttalanden. Som man minns det, fick de skeptiska ett visst övertag med tiden. Debatten flammade dock upp då och då under en lång tid i olika facktidningar.

klämd mellan benen. Hon kunde inte flugit mera än 20 – 30 meter för snart kom hon kilande tillbaka längs dikesbotten, spanade kring sig, lyftet upprepades likadant, den tredje ungen fick samma flygtur och så var kullen flyttad. Trots att jag letade, såg jag inte den lilla familjen mera. Att gå ut i debatten var för mig, på den tiden något

otänkbart. Under många år, med massor av tid ute i markerna har jag sedan dess, inte med säkerhet sett beteendet fler gånger.

Nu så här långt efteråt, har jag äntligen tagit ställning i den gamla debatten ”visst kan morkullan bära sina ungar”.

Leif Blomgren

Vad har du för fåglar vid fågelbordet?

Det börjar bli allt fler som deltar i Uppvidinge Fågelklubbs egen räkning vid fågelbordet. Stärkta av detta tycker jag vi fortsätter även denna vinter. Ett protokoll bifogas i medlemsbladet där det framgår vilka veckor som gäller för det ta år. Förhoppningen är att kunna göra någon sorts redovisning när materialet är tillräckligt stort och man har flera år att jämföra med. Instruktionen finns som vanligt på baksidan av rapporten.

Kalmar OF segrade i Allhelgonarallyt i Småland 2013

Under Allhelgonahelgen den 2-3 november, var det full fart i markerna i Småland. Då genomfördes det traditionella artrallyt, där lokalklubbarna tävlar om att se så många arter som möjligt inom sitt verksamhetsområde, från kl. 00.00 dag ett till kl. 24.00 dag två. Årets upplaga blev det fjortonde året som tävlingen omfattar klubbar från hela landskapet. När nu alla arter räknats samman har vi en klar och värdig segrare...

Talgoxe, vanligaste arten vid fågelbordet. Foto: Rolf Lilja

Behöver du fler eller du inte hittar den när det är dags, finns den att ladda ner på hemsidan. Känner du några andra som också vill vara med och räkna fåglar kan blanketten på hemsidan med fördel användas.

Rolf Lilja

Kalmar lyckades försvara segern från ifjol och slutade på fina 119 arter efter två dagar i fält. På artlistan hittar vi fina arter som vitnäbbad islom, tretåig mås och ladusvala. Tvåa blir Jönköpings FK som fick ihop 116 arter kring Vättern och på tredje plats har vi Oskarshamnsbygdens FK på 114 arter, vilket är nytt rekord för klubben. Priset för "bästa klubbinsats" går till Skillingaryd/Vaggeryds OK där årets rekordnotering på 89 arter utgör 119% mot klubbens tidigare snittresultat 2003-2012. Sammantaget var nästan 300

skådare från 20 klubbar ute i fält under helgen, och den totala artlistan landar på strax över 150 arter. Värmen bidrog till att var mycket fågel i rörelse i Småland och på listan hittar vi överraskningar som silvertärna i både Eksjö och Västbo, vitnäbbad islom i Tjust, tretåig mås i Oskarshamn, fiskgjuse i Västbo, kustsnäppa i Ljungby, myrspov i Oskarshamn,

bredstjärtad labb i både Tjust och Oskarshamn, gransångare i Tingsryd och tretåig hackspett i Skillingaryd/Vaggeryd.

Resultatlista		
	Lokalklubb	Antal arter
1	Kalmar OF	119
2	Jönköpings FK	116
3	Oskarshamnsbygdens FK	114
4	Tjust OF	107
5	Växjö FK	103
5	Västbo FK	103
7	Ljungby FK	99
8	FK Hulfsfred	97
9	Nässjö OK	93
10	Höglandet */	91
11	Skillingaryd/Vaggeryds OK	89
12	Alvesta FK	87
13	Tingsryds FK	86
14	Värnamo OF	82
15	Markaryds FK	79
16	Vetlanda OK	71
17	Nybro-Emmaboda FK	65
18	Uppvidinge FK	64

*/ En sammanslagning av Aneby, Eksjö och Tranås Fågelklubb

Bästa klubbinsats av Skillingaryd/Vaggeryds OK

Som en tävling i tävlingen körde vi även i år något vi kallar "Bästa klubbinsats", där vi för respektive lokalklubb sätter årets resultat i förhållande till tidigare års resultat. Det innebär att alla klubbar tävlar mot sitt eget snittresultat från de senaste tio åren (2003-2012).

Bästa klubbinsats		
	Lokalklubb	
1	Skillingaryd/Vaggeryds OK	119%
2	Tjust OF	116%
3	Tingsryds FK	116%
4	Oskarshamnsbygdens FK	113%
5	Nässjö OK	110%
6	FK Hulfsfred	106%
6	Växjö FK	106%
6	Höglandet */	106%
6	Västbo FK	106%
10	Jönköpings FK	104%
11	Kalmar OF	103%
11	Markaryds FK	103%
13	Ljungby FK	102%
14	Vetlanda OK	101%
14	Alvesta FK	101%
16	Uppvidinge FK	99%
16	Nybro-Emmaboda FK	99%
18	Värnamo OF	95%

*/ En sammanslagning av Aneby, Eksjö och Tranås Fågelklubb

Ronny Johansson

Fågelkurs våren 2014

Då vi fick så stor uppslutning till fågelkursen under våren detta år har vi beslutat att fortsätta kursen även 2014. Vi kommer att starta med en repetition av de fåglar vi bekantade oss med i våras. Detta gör att kursen komma att passa både för nya och gamla deltagare. Vi tänker börja någon av de första veckorna i mars och planerar att ha 4-5 träffar. De två första blir inomhus där det mest blir att bekanta sig med fåglarnas utseende och sång. Därefter kommer de resterande träffarna att ske utomhus. Vi omsätter då de teoretiska kunskaperna och försöker känna igen fåglarna i naturen, både till utseende och läte.

Senast 28 februari 2014 vill vi ha ett besked från dig om du vill vara med. Hör av dig till nedanstående kursledare (mail och telefonnr finns på sista sidan)

Göran Carlsson och Rolf Lilja

Vinterfåglar inpå knuten 2014

Så här går SOF:s fågelbordsräkning till:

När?

Räkningsperioden omfattar fyra dagar från gryningen fredagen den 24 januari till skymningen måndagen den 27 januari 2014. Du kan räkna när som helst under den perioden.

Kampanjen pågår från fredag morgon till måndag kväll. Vi har med fredag och måndag för att bl.a. skolor, förskolor och arbetsplatser också ska kunna delta. Hemsidans rapportformulär öppnas strax före gryningen den fredagen den 24 januari. Du kan efterregistrera

dina uppgifter ända fram till den 10 februari men allra helst redan på söndagskvällen den 26 januari om du gjort räkningen under helgen. Detta för att kunna rapportera ett preliminärt resultat i den pressrelease som SOF skickar ut redan denna söndag.

Hur räknar man?

Räkna exempelvis under en timme och skriv upp och rapportera det högsta sammanlagda antalet individer av en art. Ser du 5 talgoxar, sedan 8 och sedan 6 så är det 8 som ska rapporteras.

Du kan också göra stickprov med jämna mellanrum under en av räkningsdagarna. Det som är viktigt är att du försöker använda samma metod varje år du deltar. *Observera att när du är färdig ska du endast skicka en rapport från en räkningsdag under helgen.*

När och hur rapporterar man sitt resultat?

Du som har tillgång till Internet kan rapportera på SOFnet t.o.m. måndagen den 10 februari 2014. Men det går fortfarande att skicka in pappersblanketten fram till den 15:e februari. Därefter stängs databasen och data "förseglas" för jämförelse och statistik inför kommande år.

Du som inte har tillgång till Internet skickar pappersblanketten till Sveriges Ornitologiska Förening, Stenhusa Gård, Lilla Brunneby 106, 380 62 Mörbylånga. Har du ingen blankett så går det lika bra att skicka ett vanligt brev eller ett vykort. Skriv då tydligt in art och antal enligt ovan. Även här har du tid till och med måndagen den 10 febru-

ari 2014.

Om du har tillgång till Internet så ber vi dig rapportera den vägen. Det underlättar för SOF, gör bearbetningen av data mycket snabbare och säkrare samt att det kostar oss mycket mindre. Internetrapporteringen kommer att vara öppen till och med måndagen den 10 februari. Du kan alltså rapportera in dina observationer i efterhand. Rapporteringsidan öppnas först i gryningen fredagen den 24 januari 2014.

Tofsmes, spännande art vid fågelbordet. Foto: Tomas Lundquist. www.tomaslundquist.com

Tipsa gärna vänner och bekanta om aktiviteten eftersom det är önskvärt med så många rapportörer så att så många fågelmatningar från hela Sverige täcks in. I vårt avlånga land skiljer det sig väldigt mycket mellan vilka fågelarter vi finner vid fågelmatningarna vintertid.

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

STYRELSE

Ordförande: Jan Alldén

Näsby, 360 70 LENHOVDA

E-post: allden.jan@connect2ip.com

Tfn 0474-350 20

Mob 070-3037138

Vice ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14, 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-615 33

Mob 070-2321235

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-307 16

Mob 0733-107595

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 5, 360 70 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-715 25

Mob 076-1063668

Ledamot: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24, 360 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-304 63

Mob 070-2705503

Ledamot: Torbjörn Gustafsson

Holmahult, 360 73 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-4716157

Ledamot: Barbro Loborg

Ekhorva Skola, 360 70 ÅSEDA

E-post: loborg@gmail.com

Mob 070-6662703

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11, 360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2014

Över 20 år 50:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755

KLUBBEMBLEM Finns att köpa för 50:-/st + porto

Ring Jonny Svensson på tel 0474-715 25 så skickar han ett omgående.

Lördag 1 februari 2014

Holkspikning.

Vi samlas i slöjdsalen, Alstermo (Mötesplats Alstermo) kl. 08.00 och håller på fram till 12.00. Allt nödvändigt material för holkbyggandet finns på plats och trots att vi brukar jobba hårt finns det alltid utrymme för en paus, så glöm inte fikakorgen.

Ledare: Göran Carlsson. Tel: 070 23 21 235

Söndag 16 februari 2014

Årsmöte.

Uppvidinge Fågelklubbs årsmöte hålls som vanligt i PRO-lokalen, Lenhovda kl. 16.00. Observera att mötet denna gång hålls näst sista söndagen i februari. Närmare uppgifter om föredragshållare m.m. kommer att meddelas senare.

Ledare: Styrelsen

Ibland händer det att en exkursion eller aktivitet måste ställas in på grund av extremt dåligt väder eller någon annan oförutsägbar händelse. Om du blir osäker angående någon aktivitet tag kontakt med ansvarig ledare. Vi kommer dessutom att meddela ev ändringar på vår hemsida www.uppvidingefagel.se